

LUBLIN

1918 — 2018

*Inspiruje
nas wolność*

Zastępca Prezydenta Miasta Lublin

Departament Inwestycji i Rozwoju

plac Króla Władysława Łokietka 1, 20-109 Lublin, tel.: +48 81 466 2010, fax: +48 81 466 2011

ePUAP: /UMLublin/SkrytkaESP, e-mail: zastepcy.prezydenta@lublin.eu, www.um.lublin.eu

ISO 9001:2015
FS 583555

OR-ZU-II.0003.1.102.2018, OR-ZU-II.0003.1.107.2018

Lublin, dnia 9 kwietnia 2018 roku

Pani**Małgorzata Suchanowska****Radna Rady Miasta Lublin***za pośrednictwem***Pana****Piotra Kowalczyka****Przewodniczącego Rady Miasta Lublin**

Do sprawy: BRM-II.0003.1.98.2018, BRM-II.0003.1.103.2018

Odpowiadając na interpelacje Pani Radnej z dnia 19 marca 2018 roku w sprawie przedłożenia wykazu wszystkich sprzedanych nieruchomości i mienia ruchomego należących do Gminy Lublin, a także wykazu wszystkich umów użyczenia nieruchomości należących do Gminy Lublin obejmujących okres od dnia 1 stycznia 2012 roku do dnia 1 kwietnia 2018 roku uprzejmie informuję, że powyższa prośba nie może zostać zrealizowana w oparciu o tryb udzielenia odpowiedzi na interpelacje Radnych Rady Miasta Lublin określony w § 39 Statutu Miasta Lublin, stanowiącego załącznik do Uchwały nr 609/XXVIII/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 24 lutego 2005 r. z późn. zm. ze względu na istotę interpelacji i pozycję ustrojową radnego.

Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1875 z późn. zm.), w brzmieniu stosowanym do zakończenia kadencji organów jednostek samorządu terytorialnego, w czasie której ustawa z dnia 11 stycznia 2018 r. o zmianie niektórych ustaw w celu zwiększenia udziału obywateli w procesie wybierania, funkcjonowania i kontrolowania niektórych organów publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 130) weszła w życie, nie reguluje instytucji interpelacji i zapytań radnych jak również nie przyznaje radnym indywidualnych uprawnień kontrolnych w stosunku do organu wykonawczego gminy.

W aktualnym stanie prawnym, kwestie związane z możliwością składania przez radnych interpelacji i zapytań reguluje Statut Miasta Lublin, który w § 39 i 40 przyznaje Radnym Rady Miasta Lublin uprawnienie do kierowania do Prezydenta Miasta Lublin interpelacji dotyczących spraw Miasta o zasadniczym charakterze oraz zapytań w sprawach aktualnych problemów Miasta.

Uregulowana w powyższy sposób instytucja interpelacji jak również zapytania stwarza każdemu członkowi organu uchwałodawczego prawo do: zwracania się do organu wykonawczego z zapytaniami w każdej sprawie, żądania odpowiedzi i wyciągania z nich wniosków. Celem interpelacji (zapytania) jest nie tylko uzyskanie odpowiedzi na zadane pytanie, lecz także sprowokowanie dyskusji i ewentualne zajęcie przez władzę ustawodawczą stanowiska w danej kwestii. Różnica pomiędzy interpelacją a zapytaniem jest jedynie taka, że interpelacja jest pytaniem dotyczącym istotnych i zasadniczych spraw Miasta, natomiast zapytanie ma mniejszy ciężar i dotyczy spraw mniejszej wagi lub nawet może dotyczyć spraw

jednostkowych.

Z analizy powyższych unormowań wynika, że samorządowa instytucja interpelacji i zapytań radnych jest pozytywną formą kontroli organu wykonawczego, stosowaną przez pojedynczego radnego lub grupę radnych, jednak ma ona ściśle określone ramy: ani interpelacja ani zapytanie nie przewidują możliwości prowadzenia przez pojedynczego radnego kontroli działalności wójta poprzez kompleksowe uzyskiwanie dokumentów i materiałów dotyczących tej działalności w okresie obejmującym była i aktualną kadencję organu.

Uregulowana w Statucie Miasta Lublin instytucja interpelacji przyznaje radnemu uprawnienie do uzyskiwania informacji rozumianej jako przekazanie wiedzy czy też pewnych stwierdzeń odnośnie faktów. Nie przyznaje natomiast prawa dostępu do dokumentów lub materiałów wytworzonych w trakcie realizacji przez organ wykonawczy zadań publicznych, w tym indywidualnych postępowań dotyczących użyczenia nieruchomości oraz sprzedaży nieruchomości lub ruchomości w okresie od dnia 1 stycznia 2012 r. do dnia 1 kwietnia 2018 r. Tak sformułowane w interpelacji żądanie dostępu do zbioru dokumentów, wskazuje raczej na intencję kompleksowej kontroli działalności organu wykonawczego przez indywidualnego radnego niż na potrzebę uzyskania informacji/wiedzy w sprawach aktualnych problemów Miasta.

W myśl ustawy o samorządzie gminnym w brzmieniu znajdującym zastosowanie do końca obecnej kadencji organów gminy, to rada gminy kontroluje działalność wójta, gminnych jednostek organizacyjnych oraz jednostek pomocniczych gminy (art. 18a ust. 1 ustawy). W tym celu w każdej jednostce samorządu terytorialnego powołuje się komisję rewizyjną. Komisja rewizyjna jest wyspecjalizowanym organem, dokonującym, w ramach samorządowego organu stanowiącego, czynności kontrolnych.

Tylko zatem członkom komisji rewizyjnej przysługują uprawnienia m. in.: do wstępu do pomieszczeń jednostki kontrolowanej, prawo żądania przedłożenia dokumentów, wyciągów z dokumentów lub zestawień (wykazów), prawo żądania sporządzenia uwierzytelnionych kopii dokumentów itp.

Powyższe zasady zostały urzeczywistnione w regulacjach Statutu Miasta Lublin, który w § 88 stanowi, że Komisja Rewizyjna przeprowadza postępowanie kontrolne w sposób umożliwiający bezstronne i rzetelne ustalenie stanu faktycznego w zakresie działalności kontrolowanego podmiotu, rzetelne jego udokumentowanie i ocenę kontrolowanej działalności pod względem legalności, gospodarności, rzetelności, celowości oraz zgodności dokumentacji ze stanem faktycznym. Zgodnie z § 91 Statutu podmiot kontrolowany jest zobowiązany w szczególności przedkładać na żądanie kontrolujących dokumenty i materiały niezbędne do przeprowadzenia kontroli.

Analizy powyższych regulacji pozwalają wysnuć wniosek, że tylko radni działający kolegialnie jako komisja rewizyjna (ewentualnie zespół wyłoniony ze składu komisji) korzystają z uprawnień kontrolnych samorządowego organu uchwałodawczego.

W literaturze przedmiotu wskazuje się, że „namiastką” uprawnień kontrolnych pojedynczego radnego jest procedura interpelacji i zapytań kierowanych do samorządowych organów wykonawczych (por. S. Bułajewski, Rada powiatu. Pozycja ustrojowa, stanowienie prawa i kontrola, Olsztyn 2009, s. 174). Powyższe instytucje nie są jednak narzędziem do prowadzenia przez pojedynczego radnego kontroli na takich samych zasadach jak czyni to komisja rewizyjna. Interpelacja (zapytanie) służy przede wszystkim pozyskiwaniu informacji, wiedzy na określony temat, podczas gdy kontrola komisji rewizyjnej polega na badaniu

rzeczywistego stanu rzeczy poprzez m. in.: badanie i ocenę dokumentów przedkładanych przez kontrolowanego. Gdyby poszczególnym radnym w ramach składanych interpelacji (zapytań) przysługiwały takie same uprawnienia jak te, w które wyposażona jest komisja rewizyjna (badanie dokumentów), rola tej komisji byłaby zbędna lub znacznie ograniczona.

Potwierdzeniem powyższego stanowiska wydają się być uregulowania prawne wprowadzone do ustawy o samorządzie gminnym ustawą o zmianie niektórych ustaw w celu zwiększenia udziału obywateli w procesie wybierania, funkcjonowania i kontrolowania niektórych organów publicznych.

I tak, nowelizacja art. 24 ustawy o samorządzie gminnym, po pierwsze: nadaje radnym indywidualne uprawnienia kontrolne oraz po drugie: reguluje instytucję interpelacji i zapytań radnych. Zgodnie z dodanym ustępem 2 art. 24 ustawy o samorządzie gminnym w wykonywaniu mandatu radnego będzie miał on prawo, o ile nie naruszy to dóbr osobistych innych osób, do uzyskiwania informacji i materiałów, wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się te informacje i materiały, oraz wglądu w działalność organów administracji samorządu do którego został wybrany, a także spółek z jego udziałem, spółek handlowych z udziałem odpowiednich samorządowych osób prawnych, osób prawnych oraz zakładów, przedsiębiorstw i innych samorządowych jednostek organizacyjnych.

W tym miejscu należy podkreślić, że art. 24 ustawy o samorządzie gminnym w nowym brzmieniu wyraźnie odróżnia od siebie instytucję indywidualnej kontroli radnego, o której wyżej mowa, od instytucji interpelacji i zapytań bowiem w ustępie 3 stanowi, że w sprawach dotyczących gminy radni mogą kierować interpelacje i zapytania do wójta.

Skoro zatem indywidualne uprawnienia kontrolne radnego unormowane w ustępie 4 art. 24 obejmują prawo do uzyskiwania informacji i materiałów, wstępu do pomieszczeń, w których znajdują się te informacje i materiały, oraz wglądu w działalność organów administracji samorządu, do którego został wybrany, i są wolą ustawodawcy instytucją zupełnie odmienną od interpelacji i zapytań, uprawnione jest twierdzenie, że te dwie ostatnie instytucje nie dają podstawy prawnej do domagania się dostępu do materiałów i dokumentów dotyczących działalności organu wykonawczego.

Zrównywanie w zakresie przedmiotowym opisanych wyżej indywidualnych uprawnień kontrolnych radnego oraz instytucji interpelacji i zapytań byłoby zniweczeniem woli ustawodawcy oraz niczym nieuzasadnionym dublowaniem uprawnień o zupełnie odmiennym charakterze.

W tym miejscu należy jednak podkreślić, że nowe regulacje w odniesieniu do art. 24 ustawy o samorządzie gminnym, zgodnie z art. 15 cyt. ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zwiększenia udziału obywateli w procesie wybierania, funkcjonowania i kontrolowania niektórych organów publicznych, będą miały zastosowanie dopiero do kadencji organów jednostek samorządu terytorialnego następujących po kadencji, w czasie której ustawa ta weszła w życie.

Powyższe oznacza, że w aktualnym stanie prawnym, radny działając w ramach interpelacji, której istotą jest uzyskiwanie informacji w istotnych i zasadniczych sprawach miasta nie może prowadzić indywidualnej kontroli organów administracji samorządu, do którego został wybrany, po pierwsze dlatego, że instytucja interpelacji nie obejmuje takiego uprawnienia a po drugie dlatego, że przepisy art. 24 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym, które przyznają radnym odrębne od instytucji interpelacji i zapytania indywidualne uprawnienia kontrolne będą miały zastosowanie dopiero do kadencji organów jednostek samorządu terytorialnego następujących po obecnej kadencji.

Z tych też względów realizacja prośby Pani Radnej dotycząca przekazania żądanych wykazów nie może być zrealizowana w trybie określonym w § 39 Statutu Miasta Lublin.

Niezależnie od powyższego, z uwagi na fakt, że prośba dotyczy operatów szacunkowych wyjaśniam, że podlegają one udostępnieniu w innym trybie. Zgodnie z art. 156 ust. 1 a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2018 r., poz. 121 ze zm.) jednostka sektora finansów publicznych lub inny podmiot, który w zakresie, w jakim wykorzystuje środki publiczne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych lub dysponuje nimi, zlecił rzeczoznawcy majątkowemu sporządzenie operatu szacunkowego, są obowiązani umożliwić osobie, której interesu prawnego dotyczy jego treść, przeglądanie tego operatu oraz sporządzanie z niego notatek i odpisów. Osoba ta może żądać uwierzytelnienia sporządzonych przez siebie odpisów z operatu szacunkowego lub wydania jej z operatu szacunkowego uwierzytelnionych odpisów, o ile jest to uzasadnione ważnym interesem tej osoby.

Zakładając zatem racjonalność ustawodawcy należy uznać, że zamierzał on ograniczyć dostęp do operatów szacunkowych. Przy przyjęciu, że dostęp taki mógłby odbywać się w oparciu o inne przepisy istnienie art. 156 ust. 1a ustawy o gospodarce nieruchomościami byłoby nieuzasadnione.

**Zastępca Prezydenta
Miasta Lublin**

/-/ Artur Szymczyk